

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 162/22

Luxembourg, 28. september 2022

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-174/21 | Agrofert/Parlament

Sklep Parlamenta o zavrnitvi dostopa do dveh dokumentov v zvezi s preiskavo zoper Andreja Babiša, nekdanjega češkega predsednika vlade, zaradi poneverbe evropskih sredstev in morebitnega nasprotja interesov je veljaven

Splošno sodišče je ugotovilo, prvič, da družba Agrofert nima več pravnega interesa za izpodbijanje sklepa o zavrnitvi dostopa do poročila, ki ga je Komisija pripravila na tem področju, in, drugič, zavrnilo tožbo te družbe zoper sklep o zavrnitvi dostopa do dopisa, ki ga je Komisija naslovila na češkega predsednika vlade

Tožeča stranka, Agrofert, a.s., je češka holdinška družba, ki nadzira več kot 230 družb, dejavnih v različnih gospodarskih sektorjih, kot so kmetijstvo, proizvodnja živil, kemična industrija in mediji. Prvotno jo je ustanovil Andrej Babiš, ki je bil predsednik vlade Češke republike od leta 2017 do leta 2021. V resoluciji Parlamenta¹ o ponovnem odprtju preiskave proti češkemu predsedniku vlade zaradi poneverbe evropskih sredstev in morebitnega nasprotja interesov je bilo navedeno, da je ta po tem, ko je bil imenovan za predsednika vlade, še naprej nadziral skupino Agrofert. Ker je tožeča stranka menila, da ta trditev ni pravilna in je želela izvedeti vire in informacije, ki jih je imel Parlament pred sprejetjem te resolucije, je na Parlament naslovila prošnjo za dostop do več dokumentov². Parlament je v prvotnem odgovoru z dne 14. septembra 2020 nekatere dokumente opredelil za javno dostopne ter zavrnil dostop do dopisa Komisije, naslovljenega na češkega predsednika vlade in do končnega revizijskega poročila Komisije v zvezi z revizijo o delovanju sistema upravljanja in nadzora v Češki republiki za preprečevanje nasprotij interesov³. V odgovor na potrtilno prošnjo je Parlament s sklepom z dne 15. januarja 2021⁴ zlasti potrdil svojo zavrnitev dostopa do teh dokumentov na podlagi izjeme glede varstva namena inšpekcij, preiskav in revizij iz Uredbe št. 1049/2001⁵.

Splošno sodišče, pri katerem je bila vložena ničnostna tožba zoper ta sklep, **je ugotovilo, prvič, da tožeča stranka nima več pravnega interesa za izpodbijanje sklepa Parlamenta o zavrnitvi dostopa do končnega revizijskega**

¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. junija 2020 o nadaljevanju kazenskega pregona proti ministrskemu predsedniku Češke republike zaradi poneverbe sredstev EU in morebitnega nasprotja interesov (2019/2987 (RSP)) (UL 2021, C 362, str. 37).

² V skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

³ V skladu s členi od 72 do 75 in 125 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL 2013, L 347, str. 320).

⁴ Sklep Evropskega parlamenta A(2019) 8551 C (D 300153) z dne 15. januarja 2021, s katerim je ta tožeči stranki zavrnil dostop do dveh dokumentov v zvezi s preiskavo proti nekdanjemu predsedniku vlade Češke republike zaradi poneverbe evropskih sredstev in potencialnega nasprotja interesov.

⁵ Izjema iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2021.

poročila Komisije, in je, drugič, **zavrnilo tožbo zoper sklep o zavrnitvi dostopa do dopisa, ki ga je Komisija poslala češkemu predsedniku vlade.**

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je na prvem mestu preučilo, ali je tožeča stranka po tem, ko je Komisija objavila končno revizijsko poročilo, ohranila pravni interes v delu, v katerem se njen predlog za razglasitev ničnosti nanaša na zavrnitev dostopa Parlamenta do tega poročila.

Ugotovilo je, da **po objavi navedenega poročila zavrnitev dostopa Parlamenta do tega dokumenta nima več učinka**, ker se je avtorica dokumenta, Komisija, odločila zagotoviti dostopnost tega dokumenta javnosti, in da **razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa** v delu, v katerem je zavrjen dostop do navedenega poročila, ne bi imela nobene dodatne posledice v razmerju z razkritjem tega dokumenta in **tožeči stranki ne bi mogla prinesiti koristi.**

Teh ugotovitev ne omaje dejstvo, da Komisija ni objavila celotne različice končnega revizijskega poročila. Splošno sodišče namreč opozarja, da je posledica prošnje za dostop to, da je zadevni dokument dostopen javnosti in da lahko vodi le do razkritja njegove javne različice. V zvezi s tem poudarja, da se Komisija pri odločitvi, da nekateri podatki, vsebovani v končnem revizijskem poročilu, ne postanejo dostopni javnosti, ni oprla na izjemo v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij, določeno z Uredbo št. 1049/2001, ampak na zahteve v zvezi z varstvom nekaterih informacij, kot so osebni podatki ali poslovne skrivnosti. Iz tega je sklepalo, da razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta o zavrnitvi dostopa do končnega revizijskega poročila na podlagi izjeme v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij, določene z Uredbo št. 1049/2001, ne bi povzročila objave teh podatkov, saj Parlament ni avtor navedenega poročila in torej ne bi smel preseči razkritja, ki ga je odobrila Komisija, avtorica tega dokumenta. Zato je tožeča stranka zaradi objave končnega revizijskega poročila pridobila edino korist, ki bi ji jo lahko prinesla njena tožba.

Splošno sodišče je dodalo, da na podlagi dejstva, da se je tožeča stranka odločila, da dostop do končnega revizijskega poročila zahteva od Parlamenta in ne od institucije, ki je njegova avtorica, ni mogoče sklepati, da objava tega dokumenta s strani Komisije pomeni razkritje s strani „tretje osebe“, glede na to, da je ta institucija njegov avtor.

Ugotovilo je, **da tožeča stranka nima več pravnega interesa za izpodbijanje izpodbijanega sklepa** v delu, v katerem je Parlament zavrnil dostop do končnega revizijskega poročila.

Na drugem mestu je Splošno sodišče analiziralo predlog za razglasitev delne ničnosti izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je Parlament tožeči stranki zavrnil dostop do dopisa Komisije.

Prvič, zavrnilo je prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev izjeme v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij iz Uredbe št. 1049/2001, ker naj Parlament ne bi dokazal, da so bili pogoji za zavrnitev dostopa do dopisa Komisije izpolnjeni.

V zvezi s tem je Splošno sodišče menilo, da v obravnavani zadevi cilj preiskave Komisije, in sicer zagotoviti skladnost sistemov nadzora in upravljanja države članice s pravom Unije, ni bil dosežen s sprejetjem dopisa Komisije o spremljanju. Ta cilj namreč ne more biti omejen zgolj na analizo sistemov, ki jih je vzpostavila zadevna država članica; izvajanje priporočil s strani te države, ki jih je Komisija oblikovala v revizijskem poročilu, pomeni tudi fazo za uresničitev tega cilja. Tako **se varstvo namena preiskav, ki ga zagotavlja ta izjema, ne konča s sprejetjem navedenega poročila niti s sprejetjem dopisa o spremljanju**, s katerim Komisija zagotovi spremljanje priporočil iz navedenega poročila. V obeh primerih **se začeta fazi izmenjave mnenj z državo članico**, ena o začetnih priporočilih, druga pa o tistih, ki so ostala odprta in **so del preiskav, ki jih zajema ta izjema.**

Poleg tega je Splošno sodišče zavrnilo trditev tožeče stranke, da Parlament ni dokazal, da bi razkritje dopisa Komisije lahko ogrozilo preiskavo. Po eni strani je moral namreč Parlament, da bi dokazal povezavo med dopisom Komisije in

zadevno revizijsko preiskavo, dokazati le, da je bil ta dopis del dokumentov v zvezi z dejavnostmi preiskave, ki je potekala. Po drugi strani **obrazložitev v izpodbijanem sklepu zadostuje za pojasnitev, zakaj bi razkritje dopisa Komisije lahko ogrozilo namen dejavnosti revizijske preiskave**, ker je glede na neposredno vpletenost češkega predsednika vlade še toliko pomembneje, da se spoštuje zaupnost dialoga med njim in Komisijo.

Drugič, Splošno sodišče je zavrnilo drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na neupoštevanje obstoja prevladujočega javnega interesa, ki upravičuje razkritje dopisa Komisije. Obstoj pravice do obrambe namreč sam po sebi pomeni splošni interes. Vendar dejstvo, da se ta pravica v obravnavanem primeru izraža s subjektivnim interesom tožeče stranke, da se brani pred resnimi obtožbami Parlamenta zoper njo, pomeni, da **interes, na katerega se sklicuje tožeča stranka, ni splošni, ampak zasebni interes, tako da tožeča stranka ni dokazala, da obstaja prevladujoč javni interes, ki bi upravičeval razkritje dopisa Komisije.**

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

